

31989L0106

L 40/12

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

11.2.1989

SMĚRNICE RADY

ze dne 21. prosince 1988

o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se stavebních výrobků

(89/106/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 100a této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

ve spolupráci s Evropským parlamentem ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že členské státy jsou odpovědné za to, aby na jejich území byly pozemní a inženýrské stavby navrhovány a prováděny tak, aby neohrožovaly bezpečnost osob, domácích zvířat a majetku při současném dodržování jiných základních požadavků veřejného blaha;

vzhledem k tomu, že předpisy členských států zahrnují požadavky týkající se nejen bezpečnosti staveb, ale i ochrany zdraví, trvanlivosti, úspory energie, ochrany životního prostředí, hledisek hospodárnosti a dalších důležitých hledisek veřejného zájmu;

vzhledem k tomu, že tyto požadavky, které jsou často předmětem vnitrostátních opatření stanovených právními a správními předpisy, bezprostředně ovlivňují povahu použitých stavebních výrobků a promítají se do vnitrostátních norem pro výrobky, do technických schválení a jiných technických specifikací a předpisů, které svou rozdílností brání obchodu v rámci Společenství;

vzhledem k tomu, že bod 71 Bílé knihy o dotvoření vnitřního trhu přijaté Evropskou radou v červnu 1985 stanoví, že se bude v rámci všeobecné politiky klást zvláštní důraz na určitá odvětví, včetně stavebnictví; že odstranění technických překážek v oblasti stavebnictví, které jsou tak rozsáhlé, že nemohou být odstraněny vzájemným uznáním rovnocennosti mezi všemi členskými státy, se má řídit novým přístupem, vytyčeným v usnesení Rady ze dne 7. května 1985 ⁽⁴⁾, které vyzývá ke stanovení základních požadavků na bezpečnost a dalších hledisek důležitých pro veřejné blaho bez omezování již existujících a odůvodněných úrovní ochrany v členských státech;

vzhledem k tomu, že základní požadavky představují obecná i specifická kritéria, se kterými musí být stavby v souladu; že

tyto požadavky je třeba chápat tak, že uvedené stavby mají být s odpovídajícím stupněm spolehlivosti ve shodě s jedním, některými nebo všemi těmito požadavky, pokud je to v předpisech stanoveno;

vzhledem k tomu, že jako základ pro harmonizované normy nebo jiné technické specifikace na evropské úrovni a pro vypracování nebo udělování evropských technických schválení budou zavedeny interpretační dokumenty za účelem konkrétního základních požadavků na technické úrovni;

vzhledem k tomu, že tyto základní požadavky tvoří základ pro vypracování harmonizovaných norem pro stavební výrobky na evropské úrovni; že pro dosažení co největšího přínosu pro jednotný vnitřní trh, pro umožnění přístupu na tento trh co největšímu počtu výrobců, pro zajištění co největšího možného stupně transparentnosti trhu a pro vytvoření podmínek pro harmonizovaný systém obecných pravidel ve stavebním průmyslu by měly být vytvořeny harmonizované normy v co největším rozsahu a co nejrychleji; že jsou vypracovávány soukromoprávními subjekty a musí zůstat nezávazné; že pro tento účel jsou Evropský výbor pro normalizaci (CEN) a Evropský výbor pro normalizaci v elektrotechnice (CENELEC) uznány za orgány příslušné přijímat harmonizované normy v souladu se všeobecnými hlavními směry spolupráce mezi Komisí a těmito dvěma orgány podepsanými dne 13. listopadu 1984; že pro účely této směrnice je harmonizovanou normou technická specifikace (evropská norma nebo harmonizační dokument) přijatá jedním nebo oběma těmito orgány na základě pověření uděleného Komisí v souladu s ustanoveními směrnice Rady 83/189/EHS ze dne 28. března 1983, kterou se stanoví postup pro poskytování informací v oblasti technických norem a předpisů ⁽⁵⁾;

vzhledem k tomu, že zvláštní povaha stavebních výrobků vyžaduje přesnou formulaci těchto harmonizovaných norem; že je proto nezbytné vypracovat interpretační dokumenty a vytvořit tak vazby mezi pověřeními pro normy a základními požadavky; že harmonizované normy vyjádřené pokud možno co nejdříve v ukazatelích vlastností výrobků vezmou v úvahu tyto interpretační dokumenty, které budou vypracovány ve spolupráci se členskými státy;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 93, 6.4.1987, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 305, 16.11.1987, s. 74 a Úř. věst. C 326, 19.12.1988.

⁽³⁾ Úř. věst. C 95, 11.4.1988, s. 29.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 136, 4.6.1985, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 109, 26.4.1983, s. 8.

vzhledem k tomu, že úrovně ukazatelů vlastností a požadavky, které mají výrobky v budoucnosti v členských státech plnit, musí být v interpretačních dokumentech a v harmonizovaných technických specifikacích stanoveny ve třídách, aby byly vzaty v úvahu různé úrovně základních požadavků pro určité stavby a různé podmínky převládající v členských státech;

vzhledem k tomu, že by harmonizované normy měly zahrnovat klasifikace, které umožní, aby stavební výrobky, které splňují základní požadavky a které jsou vyráběny a na základě zákona používány v souladu s dosavadními technickými tradicemi danými místními klimatickými a jinými podmínkami, byly nadále uváděny na trh;

vzhledem k tomu, že výrobek se považuje za vhodný k použití, jestliže je v souladu s harmonizovanou normou, s evropským technickým schválením nebo s neharmonizovanou technickou specifikací uznanou na úrovni Společenství; že v případech, kdy výrobky mají z hlediska základních požadavků malý význam a kdy se odchylují od existujících technických specifikací, může být jejich vhodnost k použití certifikována schváleným orgánem;

vzhledem k tomu, že výrobky, které jsou pak považovány za vhodné k použití, lze snadno rozeznat podle značky ES; že jim musí být umožněn volný pohyb a volné použití k jejich zamýšlenému určení v rámci celého Společenství;

vzhledem k tomu, že v případě výrobků, pro které nemohou být evropské normy vypracovány nebo se nepředpokládá jejich vypracování v přiměřené lhůtě, nebo v případě výrobků, které se od normy podstatně odchylují, může být vhodnost těchto výrobků k použití prokázána pomocí evropských technických schválení vycházejících ze společných řídicích pokynů; že společné řídicí pokyny pro udělování evropských technických schválení budou přijímány na základě interpretačních dokumentů;

vzhledem k tomu, že při neexistenci harmonizovaných norem a evropských technických schválení mohou být jako vhodný základ pro předpoklad, že jsou základní požadavky splněny, uznány vnitrostátní nebo jiné neharmonizované technické specifikace;

vzhledem k tomu, že je nezbytné zajistit shodu výrobků s harmonizovanými normami a s neharmonizovanými technickými specifikacemi uznanými na evropské úrovni pomocí postupů řízení výroby prováděnými výrobci a dozorem, posuzováním, zkouškami a certifikací prováděnými nezávislými způsobilými třetími stranami nebo samotným výrobcem;

vzhledem k tomu, že pro výrobky, pro něž dosud neexistují normy nebo technická schválení uznané na evropské úrovni,

by měl být jako prozatímní opatření zaveden zvláštní postup; že tento postup by měl usnadnit uznávání výsledků zkoušek provedených v jiném členském státě podle technických požadavků členského státu určení;

vzhledem k tomu, že by měl být zřízen Stálý výbor pro stavebnictví složený z odborníků jmenovaných členskými státy, který bude Komisi nápomocen v otázkách vyplývajících z provádění a praktického používání této směrnice;

vzhledem k tomu, že odpovědnost členských států za bezpečnost, ochranu zdraví a jiná hlediska, na která se vztahují základní požadavky, má být na jejich území uznána v ochranné doložce, která stanoví vhodná ochranná opatření,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

Oblast působnosti – Definice – Požadavky – Technické specifikace – Volný pohyb zboží

Článek 1

1. Tato směrnice se vztahuje na stavební výrobky v rozsahu, v jakém se jich týkají základní požadavky na stavby podle čl. 3 odst. 1.

2. Pro účely této směrnice se „stavebním výrobkem“ rozumí každý výrobek vyrobený pro trvalé zabudování do staveb zahrnujících pozemní i inženýrské stavby.

„Stavební výrobky“ jsou dále uváděny jako „výrobky“; stavby zahrnující pozemní i inženýrské stavby jsou dále uváděny jako „stavby“.

Článek 2

1. Členské státy přijmou všechna nezbytná opatření k tomu, aby výrobky uvedené v článku 1, které jsou určeny k použití ve stavbách, mohly být uvedeny na trh pouze tehdy, jsou-li vhodné k tomuto určenému použití, to znamená, že mají takové vlastnosti, že stavby, do kterých mají být zabudovány, sestaveny, použity nebo instalovány, mohou, jsou-li řádně navrženy a provedeny, splňovat základní požadavky uvedené v článku 3, jestliže se na tyto stavby vztahují předpisy obsahující tyto požadavky.

2. Jsou-li výrobky, pokud jde o jiná hlediska, předmětem jiných směrnic Společenství, znamená ES značka shody, dále jen „značka ES“, uvedená v čl. 4 odst. 2 v těchto případech, že výrobky rovněž splňují požadavky těchto jiných směrnic.

3. Pokud se budoucí směrnice bude týkat hlavně jiných hledisek a pouze v malém rozsahu základních požadavků této směrnice, musí pozdější směrnice obsahovat ustanovení zajišťující přihlídnutí také k požadavkům této směrnice.

4. Tato směrnice se nevztahuje na právo členských států určit – při řádném dodržení ustanovení Smlouvy – požadavky, které považují za nezbytné k zajištění toho, aby pracovníci byli při používání výrobků chráněni za předpokladu, že nedojde ke změně výrobků způsobem nespecifikovaným v této směrnici.

Článek 3

1. Základní požadavky použitelné na stavby, které mohou ovlivnit technické vlastnosti výrobku, jsou uvedeny v podobě podmínek v příloze I. Z těchto požadavků lze uplatnit jeden, několik nebo všechny; musí být dodržovány během ekonomicky přiměřené životnosti.

2. Za účelem zohlednění možných rozdílů zeměpisných nebo klimatických podmínek nebo způsobu života, jakož i různých úrovní ochrany, které mohou převládat na vnitrostátní, regionální nebo místní úrovni, může každý základní požadavek proto, aby byl dodržován, vést ke stanovení tříd v dokumentech uvedených v odstavci 3 a v technických specifikacích uvedených v článku 4.

3. Základní požadavky budou konkretizovány v dokumentech (interpretačních dokumentech) určených k vytvoření nutných vazeb mezi základními požadavky uvedenými v odstavci 1 a normalizačními pověřeními, pověření pro řídicí pokyny pro evropské technické schvalování nebo uznáním jiných technických specifikací ve smyslu článků 4 a 5.

Článek 4

1. Normy a technická schválení se pro účely této směrnice dále nazývají „technické specifikace“.

Pro účely této směrnice jsou harmonizované normy chápány jako technické specifikace přijaté CEN, CENELEC nebo oběma podle pověření udělených Komisí na základě stanoviska výboru uvedeného v článku 19 ve shodě se směrnicí 83/189/EHS a v souladu se všeobecnými hlavními směry spolupráce mezi Komisí a těmito dvěma orgány podepsanými dne 13. listopadu 1984.

2. Členské státy předpokládají, že výrobky jsou vhodné ke svému určenému použití, jestliže umožňují, aby stavby, ve kterých budou použity, plnily základní požadavky uvedené v článku 3 za předpokladu, že tyto stavby budou řádně navrženy a provedeny, a jestliže tyto výrobky jsou opatřeny značkou ES. Značka ES znamená, že výrobky:

a) vyhovují příslušným vnitrostátním normám přejímajícím harmonizované normy, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropských společenství*; členské státy zveřejní odkazy na tyto vnitrostátní normy;

b) vyhovují evropskému technickému schválení vydanému podle postupu stanoveného v kapitole III nebo

c) vyhovují vnitrostátním technickým specifikacím uvedeným v odstavci 3, pokud harmonizované specifikace neexistují; seznam těchto vnitrostátních specifikací musí být vypracován podle postupu stanoveného v čl. 5 odst. 2.

3. Členské státy mohou Komisi sdělit znění svých vnitrostátních technických specifikací, o kterých se domnívají, že splňují základní požadavky uvedené v článku 3. Komise postoupí tyto vnitrostátní technické specifikace dále ostatním členským státům. V souladu s postupem podle čl. 5 odst. 2 oznámí Komise členským státům vnitrostátní technické specifikace, u kterých existuje předpoklad shody se základními požadavky uvedenými v článku 3.

Tento postup bude zahájen a řízen Komisí a bude konzultován s výborem uvedeným v článku 19.

Členské státy zveřejní odkazy na tyto technické specifikace. Komise je rovněž zveřejní v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

4. Jestliže výrobce nebo jeho zástupce usazený ve Společenství nepoužil nebo použil pouze částečně existující technické specifikace uvedené v odstavci 2, které podle kritérií stanovených v čl. 13 odst. 4 vyžadují, aby výrobek byl doložen prohlášením o shodě podle druhé a třetí možnosti bodu ii) oddílu 2 přílohy III, musí se uplatnit příslušná rozhodnutí podle čl. 13 odst. 4 a přílohy III a vhodnost takového výrobku k použití ve smyslu čl. 2 odst. 1 se musí potvrdit postupem stanoveným v druhé možnosti bodu ii) oddílu 2 přílohy III.

5. Komise po konzultaci výboru uvedeného v článku 19 sestavuje, spravuje a periodicky reviduje seznam výrobků, které z hlediska ochrany zdraví a bezpečnosti nejsou významné, a proto prohlášení o shodě s „uznávaným technickým pravidlem“ vydané výrobcem opravňuje uvedení takových výrobků na trh.

6. Značka ES znamená, že výrobky splňují požadavky odstavců 2 a 4 tohoto článku. Výrobce nebo jeho zástupce usazený ve Společenství je odpovědný za opatření samotného výrobku, štítku k němu připevněnému, jeho obalu nebo průvodních obchodních dokladů značkou ES.

Vzor značky ES a podmínky pro její použití jsou uvedeny v příloze III.

Výrobky uvedené v odstavci 5 nesmějí být opatřeny značkou ES.

Článek 5

1. Je-li členský stát nebo Komise toho názoru, že harmonizované normy nebo evropská technická schválení podle čl. 4 odst. 2 písm. a) a b) nebo pověření podle kapitoly II nespĺňují ustanovení článků 2 a 3, oznámí to výboru uvedenému v článku 19 a uvede své důvody. Výbor neprodleně sdělí své stanovisko.

Na základě stanoviska výboru a v případě harmonizovaných norem po konzultaci výboru zřízeného podle směrnice 83/189/EHS, uvědomí Komise členské státy, zda musí být normy nebo schválení odvolány ze zveřejnění podle čl. 7 odst. 3.

2. Po obdržení sdělení uvedeného v čl. 4 odst. 3 projedná Komise toto sdělení s výborem uvedeným v článku 19. Na základě stanoviska výboru oznámí Komise členským státům, zda platí pro dotýcnou technickou specifikaci předpoklad shody, a jestliže ano, zveřejní na ni odkaz v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Jestliže se Komise nebo členský stát domnívají, že technická specifikace již nespĺňuje podmínky nutné pro předpoklad shody s ustanoveními článků 2 a 3, konzultuje Komise věc s výborem uvedeným v článku 19. Na základě stanoviska výboru oznámí Komise členským státům, zda má dotýcná vnitrostátní technická specifikace nadále poskytovat předpoklad shody, a jestliže nikoli, zda na ni má být odvolán odkaz uvedený v čl. 4 odst. 3.

Článek 6

1. Členské státy nesmějí na svém území bránit volnému pohybu, uvádění na trh nebo používání výrobků, které spĺňují ustanovení této směrnice.

Členské státy zajistí, aby použití těchto výrobků k účelu, pro který byly zamýšleny, nebránila pravidla nebo podmínky stanovené veřejnoprávními nebo soukromoprávními subjekty, které působí jako veřejný podnik nebo jako veřejný subjekt na základě monopolního postavení.

2. Členské státy jsou však povinny umožnit, aby byly na jejich území na trh uváděny výrobky, na které se čl. 4 odst. 2 nevztahuje, jestliže spĺňují vnitrostátní předpisy, které jsou v souladu se Smlouvou, nestanoví-li evropské technické specifikace uvedené v kapitole II a III jinak. Komise a výbor uvedený v článku 19 budou pravidelně sledovat a přezkoumávat vývoj evropských technických specifikací.

3. Jestliže příslušné evropské technické specifikace buď samy, anebo na základě interpretačních dokumentů uvedených v čl. 3 odst. 3, rozlišují různé třídy podle různých úrovní ukazatelů vlastností, mohou členské státy stanovit, že se budou tyto úrovně dodržovat na jejich území jen v rámci klasifikací přijatých na úrovni Společenství a jen při použití všech tříd, určitých tříd nebo jedné třídy.

KAPITOLA II

Harmonizované normy

Článek 7

1. Za účelem zajištění kvality harmonizovaných norem pro výrobky budou normy vypracovávány evropskými organizacemi pro normalizaci na základě pověření udělených Komisí v souladu s postupem stanoveným ve směrnici 83/189/EHS a po konzultaci výboru uvedeného v článku 19 v souladu s obecnými hlavními směry pro spolupráci mezi Komisí a těmito orgány podepsanými dne 13. listopadu 1984.

2. Výsledné normy budou, pokud to bude reálné, formulovány v ukazatelích vlastností výrobků, přičemž budou brány v úvahu interpretační dokumenty.

3. Po vyhlášení norem evropskými organizacemi pro normalizaci, zveřejní na ně Komise odkazy v řadě C *Úředního věstníku Evropských společenství*.

KAPITOLA III

Evropské technické schválení

Článek 8

1. Evropské technické schválení je kladné technické posouzení vhodnosti výrobku k určenému použití založené na splnění základních požadavků na stavby, pro něž bude výrobek použit.

2. Evropské technické schválení může být uděleno pro:

a) výrobky, pro které neexistuje harmonizovaná norma, uznaná vnitrostátní norma ani pověření pro harmonizovanou normu a u kterých Komise po konzultaci výboru uvedeného v článku 19 usoudí, že norma nemohla nebo dosud nemohla být zpracována a pro

b) výrobky, které se podstatně odchylují od harmonizovaných nebo uznaných vnitrostátních norem.

I v případě, kdy bylo pověření pro harmonizovanou normu vydáno, nevylučují ustanovení písmene a) udělení evropského technického schválení pro výrobky, pro něž existují řídicí pokyny pro toto schválení. To platí až do vstupu harmonizované normy v platnost v členských státech.

3. Ve zvláštních případech může Komise po konzultaci výboru uvedeného v článku 19 povolit odchýlně od odst. 2 písm. a) vydání evropského technického schválení pro výrobky, pro které pověření na harmonizovanou normu existuje nebo u kterých Komise stanovila, že harmonizovaná norma může být vypracována. Povolení platí pro pevně stanovené období.

4. Evropské technické schválení se zpravidla vydává na dobu pěti let. Tato doba může být prodloužena.

Článek 9

1. Evropské technické schválení pro výrobek musí být založeno na přezkoušení, zkouškách a posouzení podle interpretačních dokumentů uvedených v čl. 3 odst. 3 a podle řídicích pokynů uvedených v článku 11 pro tento výrobek nebo pro odpovídající skupinu výrobků.

2. Jestliže řídicí pokyny uvedené v článku 11 neexistují nebo dosud neexistují, může být evropské technické schválení vydáno s odkazem na příslušné základní požadavky a interpretační dokumenty, pokud je posouzení výrobku schváleno schvalovacími orgány spolupůsobícími v organizaci uvedené v příloze II. Jestliže schvalovací orgány nemohou souhlasit, předá se věc výboru uvedenému v článku 19.

3. Evropské technické schválení pro výrobek se v členském státě vydává na žádost výrobce nebo jeho zástupce usazeného ve Společenství v souladu s postupem stanoveným v příloze II.

Článek 10

1. Každý členský stát oznámí ostatním členským státům a Komisi jména a adresy orgánů, které pověřil k vydávání evropských technických schválení.

2. Schvalovací orgány musí splňovat požadavky této směrnice a musí být především schopny:

— posoudit vhodnost nových výrobků k použití na základě vědeckých a praktických poznatků,

— vyslovit nestranná rozhodnutí ve vztahu k zájmům příslušných výrobců nebo jejich zástupců a

— shrnout příspěvky všech zainteresovaných stran do vyváženého posouzení.

3. Seznam schvalovacích orgánů, které jsou příslušné vydávat evropská technická schválení a všechny změny tohoto seznamu se zveřejňují v řadě C Úředního věstníku Evropských společenství.

Článek 11

1. Komise po konzultaci výboru uvedeného v článku 19 vydává pověření pro vypracování řídicích pokynů pro evropské technické schválení výrobku nebo skupiny výrobků organizaci sdružující schvalovací orgány jmenované členskými státy.

2. Řídicí pokyny pro evropské technické schválení výrobku nebo skupiny výrobků mají obsahovat zejména:

a) seznam příslušných interpretačních dokumentů uvedených v čl. 3 odst. 3;

b) specifické požadavky na výrobky vycházející ze základních požadavků uvedených v čl. 3 odst. 1;

c) zkušební postupy;

d) metodu pro posuzování a vyhodnocování výsledků zkoušek;

e) postupy pro inspekci a posuzování shody, které musí odpovídat článkům 13, 14 a 15;

f) dobu platnosti evropského technického schválení.

3. Řídicí pokyny pro evropské technické schválení zveřejní členské státy po projednání s výborem uvedeným v článku 19 ve svém úředním jazyce nebo jazycích.

KAPITOLA IV

Interpretační dokumenty

Článek 12

1. Komise po projednání s výborem uvedeným v článku 19 pověří technické komise, ve kterých jsou zastoupeny členské státy, vypracováním interpretačních dokumentů uvedených v čl. 3 odst. 3.

2. Interpretační dokumenty:

- a) dají konkrétní podobu základním požadavkům stanoveným v článku 3 a v příloze I tím, že sjednotí terminologii a technické podklady a tam, kde je to nezbytné a kde to umožní úroveň vědeckých a technických poznatků, uvedou třídy nebo úrovně pro každý požadavek;
- b) určí metody vzájemného vztahu těchto tříd nebo úrovní požadavků a technických specifikací uvedených v článku 4, například metody pro výpočet a důkaz, technická pravidla pro navrhování atd.;
- c) budou sloužit jako podklad pro vypracování harmonizovaných norem a řídicích pokynů pro evropské technické schválení a pro uznání vnitrostátních technických specifikací v souladu čl. 4 odst. 3.

3. Komise po vyžádání stanoviska výboru uvedeného v článku 19 zveřejní interpretační dokumenty v řadě C *Úředního věstníku Evropských společenství*.

KAPITOLA V

Ověřování shody

Článek 13

1. Výrobce nebo jeho zástupce usazený ve Společenství odpovídá za ověření, že výrobky jsou ve shodě s požadavky technické specifikace ve smyslu článku 4.

2. U výrobků podléhajících ověřování shody se předpokládá shoda s technickými specifikacemi ve smyslu článku 4. Shoda se v souladu s přílohou III zjišťuje zkoušením nebo jiným důkazem na základě technických specifikací.

3. Ověření shody výrobku závisí na tom, že:

- a) výrobce má systém řízení výroby, aby zajistil, že výroba je v souladu s příslušnými technickými specifikacemi, nebo
- b) pro konkrétní výrobky uvedené v příslušných technických specifikacích je kromě systému řízení výroby zapojen do posuzování a dozoru nad řízením výroby nebo samotným výrobkem schválený certifikační orgán.

4. Postup ve smyslu odstavce 3 vybere pro daný výrobek nebo skupinu výrobků Komise po konzultaci výboru uvedeného v článku 19 a v souladu s podrobnějšími údaji přílohy III podle:

- a) významu úlohy, kterou výrobek má z hlediska základních požadavků, zejména těch, které se týkají ochrany zdraví a bezpečnosti;
- b) povahy výrobku;
- c) vlivu proměnlivosti vlastností výrobku na jeho použitelnost;
- d) pravděpodobnosti výskytu výrobních vad výrobku.

V každém případě je nutno zvolit co nejméně obtížný postup v souladu s bezpečností.

Takto určený postup se uvede v pověřeních a v technických specifikacích nebo při jejich zveřejnění.

5. V případě kusové (a nesériové) výroby postačí prohlášení o shodě podle třetí možnosti bodu ii) oddílu 2 přílohy III, pokud technické specifikace nestanoví jinak pro výrobky se zvlášť velkým významem pro ochranu zdraví a bezpečnost.

Článek 14

1. V souladu s přílohou III uvedené postupy vedou:

- a) v případě čl. 13 odst. 3 písm. a) k prohlášení výrobce nebo jeho zástupce usazený ve Společenství o shodě výrobku nebo
- b) v případě čl. 13 odst. 3 písm. b) k certifikátu shody pro systém řízení výroby a dozor nebo pro samotný výrobek vystavenému schváleným certifikačním orgánem.

Podrobná pravidla pro provádění postupů ověřování shody jsou uvedena v příloze III.

2. Prohlášení výrobce o shodě nebo certifikát shody opravňují výrobce nebo jeho zástupce usazeného ve Společenství k opatření samotného výrobku, štítku k němu připevněnému, jeho obalu nebo průvodních obchodních dokladů odpovídající značkou ES. Vzor značky ES a pravidla pro její použití, pokud jde o jednotlivé postupy ověřování shody, jsou uvedeny v příloze III.

Článek 15

1. Členské státy zajistí, aby byla značka ES správně používána.

2. Pokud se zjistí, že výrobek, který nevyhovuje nebo již nevyhovuje této směrnici, byl opatřen značkou ES, zajistí členský stát, ve kterém byla shoda ověřena, aby bylo v nezbytném případě používání značky ES zakázáno a neprodané výrobky staženy nebo značky odstraněny do doby, než bude daný výrobek opět ve shodě.

Dotyčný členský stát neprodleně uvědomí ostatní členské státy a Komisi a poskytne všechny kvalitativní a kvantitativní podrobnosti nezbytné pro identifikaci neshodného výrobku.

3. Členské státy zajistí, aby bylo zakázáno opatřovat výrobky nebo jejich obaly značkami, které by mohly vést k záměně se značkou ES.

KAPITOLA VI

Zvláštní postupy

Článek 16

1. Neexistují-li pro daný výrobek technické specifikace stanovené v článku 4, je členský stát, pro který je výrobek určen, povinen považovat výrobek na žádost v jednotlivých případech za shodný s platnými vnitrostátními předpisy, pokud vyhovuje zkouškám a inspekcím, které byly provedeny schváleným orgánem v členském státě výrobce podle metod platných v členském státě určení nebo uznaných tímto státem za rovnocenné.

2. Členský stát výrobce informuje členský stát určení, podle jehož předpisů mají být provedeny zkoušky a inspekce, o orgánu, který hodlá k tomuto účelu schválit. Členský stát určení a členský stát výrobce si vzájemně poskytnou všechny potřebné informace. Po výměně těchto informací schválí členský stát výrobce takto určený orgán. Má-li členský stát pochybnosti, odůvodní své stanovisko a uvědomí Komisi.

3. Členské státy zajistí, aby si jmenované orgány vzájemně poskytovaly veškerou potřebnou pomoc.

4. Pokud členský stát zjistí, že schválený orgán neprovádí zkoušky a inspekce řádně ve shodě s vnitrostátními předpisy, oznámí to členskému státu, v němž byl orgán schválen. Tento

stát uvědomí oznamující členský stát v přiměřené lhůtě o přijatých opatřeních. Pokud oznamující členský stát nepovažuje přijatá opatření za dostatečná, může zakázat uvedení dotyčného výrobku na trh a jeho používání nebo jej podrobit zvláštním podmínkám. Uvědomí o tom druhý členský stát a Komisi.

Článek 17

Členské státy určení přikládají stejnou váhu zprávám a ověření shody vydaným v souladu s postupy podle článku 16 v členském státě výrobce jako svým vlastním odpovídajícím vnitrostátním dokumentům.

KAPITOLA VII

Pověřené orgány

Článek 18

1. Každý členský stát předá Komisi seznam jmen a adres certifikačních orgánů, inspekčních orgánů a zkušebních laboratorů, které určil k provádění úkolů pro účely technických schválení, certifikací shody, inspekce a zkoušek podle této směrnice.

2. Certifikační orgány, inspekční orgány a zkušební laboratoře musí splňovat kritéria stanovená v příloze IV.

3. Členské státy určí výrobky, které spadají do pravomoci orgánů a laboratorů uvedených v odstavci 1, a povahu úkolů přidělených těmto orgánům a laboratorům.

KAPITOLA VIII

Stálý výbor pro stavebnictví

Článek 19

1. Zřizuje se Stálý výbor pro stavebnictví.

2. Výbor se skládá ze zástupců jmenovaných členskými státy. Výboru předsedá zástupce Komise. Každý členský stát jmenuje dva zástupce. Zástupci mohou být doprovázeni odborníky.

3. Výbor vypracuje svůj jednací řád.

Článek 20

1. Výbor uvedený v článku 19 může na žádost svého předsedy nebo členského státu přezkoumat jakoukoli otázku vyplývající z provádění a praktického používání této směrnice.

2. V souladu s postupem stanoveným v odstavcích 3 a 4 se přijímají opatření nezbytná pro:

a) stanovení tříd požadavků, pokud nejsou obsaženy v interpretačních dokumentech, a stanovení postupu ověřování shody v pověřeních pro normy podle čl. 7 odst. 1 a pro řídicí pokyny pro technické schválení podle čl. 11 odst. 1;

b) vydání pokynů pro vypracování interpretačních dokumentů podle čl. 12 odst. 1 a pro rozhodnutí o interpretačních dokumentech podle čl. 12 odst. 3;

c) uznání vnitrostátních technických specifikací v souladu s čl. 4 odst. 3.

3. Zástupce Komise předloží výboru návrh opatření, která mají být přijata. Výbor zaujme své stanovisko k tomuto návrhu ve lhůtě stanovené předsedou podle naléhavosti věci. Stanovisko se přijímá většinou podle čl. 148 odst. 2 Smlouvy pro přijímání rozhodnutí, která má Rada přijímat na návrh Komise. Hlasům zástupců členských států ve výboru je přidělena váha stanovená v uvedeném článku. Předseda nehlasuje.

4. Komise přijme zamýšlená opatření, jsou-li v souladu se stanoviskem výboru.

Pokud zamýšlená opatření nejsou v souladu se stanoviskem výboru nebo pokud výbor žádné stanovisko nezaujme, předloží Komise neprodleně Radě návrh opatření, která mají být přijata. Rada se usnází kvalifikovanou většinou.

Pokud se Rada neusnese do tří měsíců ode dne, kdy jí byl návrh předán, přijme navrhovaná opatření Komise.

KAPITOLA IX

Ochranná doložka

Článek 21

1. Zjistí-li členský stát, že výrobek, u kterého byla prohlášena shoda s požadavky této směrnice, není v souladu

s články 2 a 3, přijme všechna vhodná opatření ke stažení těchto výrobků z trhu, zákazu jejich uvádění na trh nebo omezení jejich volného pohybu.

Dotyčný členský stát neprodleně uvědomí Komisi o každém takovém opatření a uvede důvody svého rozhodnutí, zejména pokud je neshoda způsobena:

a) nesouladem s články 2 a 3, jestliže výrobek nesplňuje technické specifikace uvedené v článku 4;

b) nesprávným použitím technických specifikací uvedených v článku 4;

c) nedostatky v samotných technických specifikacích uvedených v článku 4.

2. Komise co nejdříve konzultuje věc s dotčenými stranami. Pokud Komise po této konzultaci zjistí, že opatření je odůvodněné, uvědomí o tom neprodleně členský stát, který opatření přijal, jakož i ostatní členské státy.

3. Jestliže se rozhodnutí podle odstavce 1 přisuzuje nedostatkům v normách nebo v technických specifikacích, předloží Komise po konzultaci dotčených stran věc výboru uvedenému v článku 19 a v případě nedostatků v harmonizované normě rovněž výboru zřízenému podle směrnice 83/189/EHS do dvou měsíců, pokud má členský stát v úmyslu dodržet opatření, která přijal, a zahájí postupy podle čl. 5 odst. 2.

4. Dotyčný členský stát přijme vhodná opatření proti každému, kdo vydal prohlášení o shodě, a uvědomí o tom Komisi a ostatní členské státy.

5. Komise zajistí, aby byly členské státy průběžně informovány o průběhu a výsledcích tohoto postupu.

KAPITOLA X

Závěrečná ustanovení

Článek 22

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 30 měsíců od jejího zveřejnění⁽¹⁾. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

⁽¹⁾ Tato směrnice byla členským státům oznámena dne 27. prosince 1988.

2. Členské státy sdělí Komisi znění ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 24

Tato směrnice je určena členskými státy.

Článek 23

V Bruselu dne 21. prosince 1988.

Do 31. prosince 1993 přezkoumá Komise po konzultaci výboru uvedeného v článku 19 praktické uplatňování postupů stanovených touto směrnicí a v případě potřeby předloží návrhy vhodných změn.

Za Radu

předsedkyně

V. PAPANDREOU

PŘÍLOHA I

ZÁKLADNÍ POŽADAVKY

Výrobky musí být vhodné pro stavby, aby stavby byly (jako celek i jako jejich jednotlivé části) při respektování hospodárnosti vhodné k jejich určenému použití a zároveň plnily níže uvedené základní požadavky, pokud se na tyto stavby vztahují předpisy, které takové požadavky obsahují. Tyto požadavky musí být při běžné údržbě plněny po dobu ekonomicky přiměřené životnosti. Požadavky obecně předpokládají předvídatelné vlivy.

1. Mechanická odolnost a stabilita

Stavba musí být navržena a provedena takovým způsobem, aby zatížení, která na ni budou pravděpodobně působit v průběhu výstavby a užívání, neměla za následek

- a) zřícení celé stavby nebo její části;
- b) větší stupeň nepřipustného přetvoření;
- c) poškození jiných částí stavby nebo technických zařízení nebo instalovaného vybavení v důsledku většího přetvoření nosné konstrukce;
- d) poškození v případě, kdy je rozsah neúměrný původní příčině.

2. Požární bezpečnost

Stavba musí být navržena a provedena takovým způsobem, aby v případě požáru:

- byla po určenou dobu zachována únosnost konstrukce,
- byl uvnitř stavby omezen vznik a šíření ohně a kouře,
- bylo omezeno šíření požáru na sousední stavby,
- mohli uživatelé opustit stavbu nebo být zachráněni jiným způsobem,
- byla brána v úvahu bezpečnost záchranných jednotek.

3. Hygiena, ochrana zdraví a životního prostředí

Stavba musí být navržena a provedena takovým způsobem, aby neohrožovala hygienu nebo zdraví jejích uživatelů nebo sousedů, zejména v důsledku:

- uvolňování toxických plynů,
- přítomnosti nebezpečných částic nebo plynů v ovzduší,
- emisí nebezpečného záření,
- znečišťování nebo zamořování vody nebo půdy,
- nedostatečného zneškodňování odpadních vod, kouře a tuhých nebo kapalných odpadů,
- výskytu vlhkosti v částech stavby nebo na površích uvnitř stavby.

4. Bezpečnost při užívání

Stavba musí být navržena a provedena takovým způsobem, aby při jejím užívání nebo provozu nevznikalo nepřijatelné nebezpečí nehod, např. uklouznutím, pádem, nárazem, popálením, zásahem elektrickým proudem, zranění výbuchem.

5. Ochrana proti hluku

Stavba musí být navržena a provedena takovým způsobem, aby hluk vnímaný uživateli nebo osobami poblíž stavby byl udržován na úrovni, která neohrozí jejich zdraví a umožní jim spát, odpočívat a pracovat v uspokojivých podmínkách.

6. Úspora energie a ochrana tepla

Stavba a její zařízení pro vytápění, chlazení a větrání musí být navrženy a provedeny takovým způsobem, aby spotřeba energie při provozu byla nízká s ohledem na místní klimatické podmínky a požadavky uživatelů.

PŘÍLOHA II

EVROPSKÉ TECHNICKÉ SCHVÁLENÍ

1. Žádost o schválení může být podána výrobcem nebo jeho zástupcem usazeným ve Společenství pouze u jediného orgánu pověřeného k tomuto účelu.
 2. Schvalovací orgány jmenované členskými státy tvoří organizaci. Tato organizace je povinna při výkonu svých povinností pracovat v úzkém kontaktu s Komisí, která konzultuje důležité otázky s výborem uvedeným v článku 19 směrnice. Jestliže členský stát jmenuje více než jeden schvalovací orgán, je odpovědný za jejich koordinaci; musí rovněž určit, který orgán bude mluvčím v organizaci.
 3. Společná pravidla postupu pro podání žádosti, přípravu a udělení schválení jsou vypracována organizací sdružující jmenované schvalovací orgány. Společná pravidla postupu schvaluje Komise na základě stanoviska výboru v souladu s článkem 20.
 4. Schvalovací orgány si v rámci organizace, ve které jsou sdruženy, navzájem poskytují veškerou potřebnou podporu. Tato organizace rovněž odpovídá za koordinaci specifických otázek technického schvalování. V případě potřeby zřídí organizace za tímto účelem podskupiny.
 5. Evropská technická schválení zveřejňují schvalovací orgány, přičemž to oznamují všem ostatním schvalovacím orgánům. Na vyžádání musí být pověřenému schvalovacímu orgánu předložen pro informaci úplný soubor podkladových materiálů týkajících se uděleného schválení.
 6. Náklady na evropské technické schválení hradí žadatel v souladu s vnitrostátními předpisy.
-

PŘÍLOHA III

OVĚŘOVÁNÍ SHODY S TECHNICKÝMI SPECIFIKACEMI

1. METODY KONTROLY SHODY

Při určování postupů ověřování shody výrobku s technickými specifikacemi podle článku 13 se použijí následující metody kontroly shody; volba a kombinace metod pro jakýkoli daný systém závisí na požadavcích na konkrétní výrobek nebo skupinu výrobků podle kritérií uvedených v čl. 13 odst. 3 a 4:

- a) počáteční zkoušky typu výrobku provedené výrobcem nebo schváleným orgánem;
- b) zkoušky vzorků odebraných u výrobce podle předepsaného plánu zkoušek provedené výrobcem nebo schváleným orgánem;
- c) prověřovací zkoušky vzorků odebraných u výrobce, na volném trhu nebo na staveništi provedené výrobcem nebo schváleným orgánem;
- d) zkoušky vzorků z dávky připravené k dodávce nebo již dodané provedené výrobcem nebo schváleným orgánem;
- e) řízení výroby;
- f) počáteční inspekce výroby a řízení výroby provedená schváleným orgánem;
- g) průběžný dozor, hodnocení a posuzování řízení výroby schváleným orgánem.

Řízením výroby se ve směrnici rozumí stálé vnitřní řízení výroby prováděné výrobcem. Všechny základní principy, požadavky a opatření přijaté výrobcem musí být systematicky dokumentovány ve formě písemných opatření a postupů. Tato dokumentace systému řízení výroby musí umožnit jednoznačný výklad zabezpečení jakosti a dosažení požadovaných vlastností výrobku a účinnosti prověřovaného systému řízení výroby.

2. SYSTÉMY OVĚŘOVÁNÍ SHODY

Přednostně se používají následující systémy ověřování shody.

i) Certifikace shody výrobku schváleným certifikačním orgánem na základě těchto metod:

- a) *(úkoly výrobce)*
 - 1) řízení výroby;
 - 2) následné zkoušky vzorků odebraných u výrobce výrobcem podle předepsaného plánu zkoušek;
- b) *(úkoly schváleného orgánu)*
 - 3) počáteční zkoušky typu výrobku;
 - 4) počáteční inspekce v místě výroby a řízení výroby;
 - 5) průběžný dozor, posuzování a schvalování řízení výroby;
 - 6) popřípadě prověřovací zkoušky vzorků odebraných u výrobce, na trhu nebo na staveništi.

ii) Prohlášení výrobce o shodě výrobku na základě těchto metod:

První možnost:

- a) *(úkoly výrobce)*
 - 1) počáteční zkoušky typu výrobku;
 - 2) řízení výroby,
 - 3) popřípadě zkoušky vzorků odebraných u výrobce podle předepsaného plánu zkoušek,
- b) *(úkoly schváleného orgánu)*
 - 4) certifikace řízení výroby na základě těchto metod:
 - počáteční inspekce v místě výroby a řízení výroby,
 - popřípadě průběžný dozor, posuzování a schvalování řízení výroby.

Druhá možnost:

- 1) počáteční zkoušky typu výrobku schválenou laboratoří;
- 2) řízení výroby.

Třetí možnost:

- a) počáteční zkoušky typu výrobcem;
- b) řízení výroby.

3. ORGÁNY ZAPOJENÉ DO OVĚŘOVÁNÍ SHODY

Podle funkce orgánů zapojených do ověřování shody se rozlišuje:

- i) *certifikační orgán*, kterým se rozumí nestranný orgán, státní nebo nestátní, který disponuje nezbytnou pravomocí a odpovědností provádět certifikaci shody podle daných pravidel postupu a řízení;
- ii) *inspekční orgán*, kterým se rozumí nestranný orgán s organizací, pracovníky, pravomocí a důvěryhodností, aby mohl podle specifikovaných kritérií vykonávat takové funkce, jako je posuzování, doporučování k přijetí a následnou kontrolu řízení jakosti u výrobce a výběr a hodnocení výrobků na staveništi, u výrobců nebo jinde podle specifických kritérií;
- iii) *zkušební laboratoř*, kterou se rozumí laboratoř, která měří, prověřuje, zkouší, kalibruje nebo jinak určuje vlastnosti nebo ukazatele vlastností materiálů nebo výrobků.

V případě bodu i) a ii) (první možnost) oddílu 2 může tři funkce v bodu i) až iii) oddílu 3 vykonávat jeden a tentýž orgán nebo různé orgány, přičemž inspekční orgán a/nebo zkušební laboratoř zapojené do ověřování shody plní svou funkci z pověření certifikačního orgánu.

Kritéria způsobilosti, nestrannosti a důvěryhodnosti certifikačních orgánů, inspekčních orgánů a zkušebních laboratoří jsou uvedena v příloze IV.

4. ES ZNAČKA SHODY, ES CERTIFIKÁT SHODY, ES PROHLÁŠENÍ O SHODĚ**4.1 ES značka shody**

ES značka shody se skládá z iniciál „CE“ v tomto tvaru:

Musí být prováděna:

- jménem nebo identifikační značkou výrobce a v případě potřeby:
- údaji pro určení vlastností výrobku, popřípadě podle technických specifikací,
- posledním dvojčíslicím roku výroby,
- identifikačním symbolem zapojeného inspekčního orgánu,
- číslem ES certifikátu shody.

4.2 ES certifikát shody

ES certifikát shody musí obsahovat zejména:

- jméno a adresu certifikačního orgánu,
- jméno a adresu výrobce nebo jeho zástupce usazeného ve Společenství,
- popis výrobku (druh, identifikace, použití ...),
- předpisy, se kterými je výrobek v souladu,
- zvláštní podmínky použití výrobku,
- číslo certifikátu,
- popřípadě podmínky a dobu platnosti certifikátu,
- jméno a postavení osoby zmocněné podepsat certifikát.

4.3 ES prohlášení o shodě

ES prohlášení o shodě musí obsahovat zejména:

- jméno a adresu výrobce nebo jeho zástupce usazeného ve Společenství,
- popis výrobku (druh, identifikace, použití ...),
- předpisy, se kterými je výrobek v souladu,
- zvláštní podmínky použití výrobku,
- popřípadě jméno a adresu schváleného orgánu,
- jméno a postavení osoby zmocněné podepsat prohlášení v zastoupení výrobce nebo jeho pověřeného zástupce.

4.4 Certifikát a prohlášení o shodě se předkládají v úředním jazyce nebo jazycích členského státu, ve kterém se má výrobek používat.

PŘÍLOHA IV

SCHVALOVÁNÍ ZKUŠEBNÍCH LABORATOŘÍ, INSPEKČNÍCH ORGÁNŮ A CERTIFIKAČNÍCH ORGÁNŮ

Zkušební laboratoře, inspekční orgány a certifikační orgány jmenované členskými státy musí splňovat následující minimální podmínky:

1. dostupnost pracovníků a nezbytných prostředků a vybavení;
2. technickou způsobilost a profesionální bezúhonnost pracovníků;
3. nestrannost při provádění zkoušek, vypracovávání zpráv, vystavování certifikátů a provádění dozoru podle směrnice vedoucími a technickými pracovníky, a to ve vztahu ke všem okruhům, skupinám nebo osobám zainteresovaným přímo nebo nepřímo na stavebních výrobcích;
4. zachovávání služebního tajemství pracovníky;
5. uzavření pojištění občanskoprávní odpovědnosti, pokud odpovědnost nepřejímá podle vnitrostátních právních předpisů stát.

Plnění podmínek uvedených v bodech 1 a 2 se pravidelně kontroluje příslušnými orgány členských států.
